

OVER DANSZALEN, CAFÉ CHANTANTS EN ANDERE DRANKGELEGENHEDEN

Begin 1887 waren verschillende klachten binnengekomen bij de Gemeenteraad en het Schepencollege en achtte het Schepen college het noodzakelijk de Gemeenteraad voor te stellen het hierna volgende reglement te aanvaarden. Dit werd met 6 stemmen op de 10 door de toenmalige (exclusief liberale) Gemeenteraad aangenomen.

" Aangezien het aantal "cabarets" voorzien van een draaiorgel, " danszalen en "café chantants" alle dagen toeneemt is " het noodzakelijk geworden een reglementering op te stellen " voor het eerbiedigen van de openbare rust.

" Wie dergelijke gelegenheid wil openen moet hiervoor schrif- " telijk toelating vragen aan het Schepencollege. Dit " schrijven moet vergezeld gaan van de plannen. Tevens " dient een "cour" (= W.C.) voorzien te worden die behoorlijk " is uitgerust voor de noodwendigheden van de bezoekers.

" De jaarlijks te betalen taks bedraagt :
" 150 fr voor een danszaal of een café chantant
" 100 fr voor een gelegenheid voorzien van een draaiorgel
" 50 fr voor het plaatsen en bespelen van een piano
" in een gelegenheid.

" Behalve de drie dagen van Karnaval en de daaropvolgende " zondag, de zon-, maan- en dinsdag van de Kermis en de " daaropvolgende zondag heeft de politiecommissaris het " recht - mits het Schepencollege op de hoogte te brengen - " om bepaalde gelegenheden te doen sluiten.

" Dansen en muziek spelen is toegelaten :
" 's Zomers (van 1 mei tot en met 31 oktober) : de zondag
" en maandag van 19u tot middernacht.
" 's Winters : op zondagen en wettelijke feestdagen van
" 16u tot middernacht en de maandagen van 18u30 tot 22u30.

X X X X
X X

Dat het wel had zin het "muzikaal gerucht" in de stad te dempen - vooral dan ten gerieve van de vreemdelingen geduren de de zomermaanden - blijkt ondermeer uit volgende gegevens.

Volgens "Le Courier d'Ostende" van DAVELUY (en die kon het weten vermits hij tevens drukker was van het Gemeenteblad, het Bulletin en de verslagen van de "Chambre du Commerce et de l'Industrie") telde onze stad in 1887, 760 cafés en herbergen.

A. STRACKE's "Almanach du Commerce et de l'Industrie" van hetzelfde jaar vermeldde er "slechts" 319, maar deze waren heel zeker voor het chiek volk bestemd en waren gelegenheden die het zich konden veroorloven te betalen om op een of meerdere lijnen in de Almanach vermeld te worden.

Volgens diezelfde "Courrier" bezat Oostende dan nog bovendien een onbekend aantal "débits de boisson" - dus eigenlijk geen cafés, maar wel winkeltjes waar men rechtstaande aan de toonbank een borrel of een pint kon drinken.

Dat allemaal voor een bevolking van 24.000 zielen. Men telde toen ook reeds een goede 32.000 toeristen. Dat was dan, als we inwoners en toeristen samentellen, hierbij veronderstellende dat die toeristen toen ongeveer een maand per jaar in onze stad verbleven, 1 café per 34 inwoners/toeristen. Hierbij zijn gerekend : vrouwen, kinderen, ouden van dagen en mensen - er waren er zeer veel toen - die het zich amper konden veroorloven een pint of een borrel te drinken wanneer ze zelf moesten betalen.

Zodat we kunnen besluiten dat de doorsnee Oostendenaar in die tijd goed zijn mannetje kon staan.

Ter vergelijking geven we aantal bars, dancings, nachtclubs en cafés die we in de "Gouden Gids" gevonden hebben en bijgevolg voorzien zijn van een telefoon (hoeveel zouden er nu zijn zonder telefoon ?). Hoop en al 290. Als we hierbij aannemen dat onze stad nu om en bij de 80.000 zielen telt (met inbegrip van het intussen opgeslorpte Mariakerke, Stene en Zandvoorde) en zonder de nóg talrijker toeristen mee te rekenen, dan moeten we op z'n Oostends besluiten : "niet drummen aan de toog en elk z'n toer afwachten".

Jef KLAUSING

NA EEN WAPENSTILSTAND...

De gevaarlijk-kwetsbare oorlogsresten uit de twee wereldoorlogen die ons strand, duinen en zeedijk lange tijd ontsierden, zijn nagenoeg verleden tijd.

Niettemin, na de eerste wereldbrand, hervatte het seizoenleven in riskante omstandigheden.

Reeds een maand na de wapenstilstand van 1918 inspecteerde de minister van Openbare Werken op een werkbezoek de getroffen kuststreek. Op 5 december 1918 stuurde hij zijn collega van Oorlog een nota om de bunkers en kilometers prikkeldraad te laten verwijderen. Het telegram werd eveneens overgemaakt aan het militair commando om na te gaan of deze installaties soms geen defensieve waarde hadden. Nog anderen zagen er "la grande attraction de la saison balnéaire prochaine" in of hadden graag enkele bunkers op de zeedijk bewaard als herinnering....

Minister ANSEELE legde van zijn kant sociale prioriteiten. Ons land telde een aanzienlijk aantal werklozen die verder in miserie en ellende afgleden en de regering zag een kans om die mensen - al werkende - hun brood te laten verdienen in het herstel van het land (17 dec 1918). Luitenant-generaal baron de RYCKEL van het kustcommando wilde eerst alle munitie en explosieven onschadelijk maken alvorens over te gaan tot de destructie van de bunkers. Ook de versperringen zag hij liever blijven teneinde burgers en toeristen veilig op afstand te houden. Tegen het wegnemen van prikkeldraad op de dijk en op de weg Oostende-Westende had hij geen bezwaar (18 dec 1918).